

Lausunto
VD/1586/03.00.00/2016
2.3.2016

Ympäristöministeriö (YM)
YM:n Dnro YM1/600/2016

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi vuokratalojen rakentamislainojen lyhytaikaisesta korkotuesta

Lausuntopyyntö ja sen taustaa

Ympäristöministeriö on pyytänyt Vantaan kaupungilta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi vuokratalojen rakentamislainojen lyhytaikaisesta korkotuesta 24.3.2016 mennessä. Vuoden 2015 syksyllä asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus (ARA) pyysi Vantaan kaupungilta lausuntoa hallitusohjelmassa mainitun uuden kymmenen vuoden välimallin valmistelua varten vuokra-asuntotuotantoon. Ympäristöministeriön asettama selvityshenkilö, ylijohtaja Hannu Rossilahti, luovutti ehdotuksen hallitusohjelmassa mainitusta uudesta kymmenen vuoden välimallista vuokra-asuntotuotannon lisäämiseksi maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikaiselle 11.11.2015. Ehdotus on toiminut pohjana nyt lausuntopyynnöllä olevalle lakiesitykselle.

Valtio myöntää asumiseen liittyviä tukia sekä kysyntä- (suorat tuet kotitalouksille) että tarjontapuolelle (tuettujen asuntojen tuottajille). Kysyntätukia ovat muun muassa asumistuet ja asuntolainan korkovähennysoikeus verotuksessa. Tarjontatukia ovat mm. uudistuotantoon myönnettävä valtion korkotuki, erilaiset käynnistysavustukset ja valtion täytetäkaus. Uusi lakiesitys vuokratalojen rakentamislainojen lyhytaikaisesta korkotuesta on luonteeltaan tuotantotuki ja sen tarvetta perustellaan mm. kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen tarjonnan lisäämisellä kasvukeskuksissa, tarpeella monipuolistaa valtion tukeman vuokra-asuntotuotannon rahoitusvaihtoehtoja sekä nykyisten ja uusien toimijoiden saamisella entistä vahvemmin mukaan sosiaaliseen vuokra-asuntotuotantoon.

Vantaan kaupunki on aiemmin antanut lausunnon asumisen tuki- ja verojärjestelmien vaikuttavuus -raportin hankeryhmän työskentelyä varten 28.2.2014 (VD/1862/10.04.00.00/2014) sekä lausunnon kyseisestä raportista 5.5.2015 (VD/2856/00.04.03/2015). Lisäksi kaupunki antoi lausunnon uuden kymmenen vuoden välimallin valmistelua varten 7.9.2015 (VD/6558/00.04.03/2015).

Aiemmissa lausunnoissaan Vantaan kaupunki on esittänyt näkemyksiään asumisen tukijärjestelmän uudistamisen tarpeesta ja edellyttänyt, että tuotantotukijärjestelmän uudistamisen on oltava osa hallituksen asuntopoliittista toimenpideohjelmaa tai asuntopoliittisia linjauksia. Lisäksi lausunnoissa on painotettu, että pääkaupunkiseudun asuntojen kysynnän ja tarjonnan välillä vallitsee epätasapaino ja että korkeat rakentamiskustannukset ja hintataso edellyttävät tukijärjestelmän osalta pääkaupunkiseudulla erityisiä toimenpiteitä. Myös tuotantotukijärjestelmän kehittämistä niin kannustavaksi, että nykyiset ja uudet toimijat sitoutuvat siihen on lausunnoissa toivottu. Lisäksi Vantaan kaupunki on lausunnoissaan esittänyt, että kohtuuhintaisen valtion tukeman vuokra-asuntotuotannon (ns. pitkä korkotukimalli, 40 vuotta) edellytykset tulee varmistaa pitkällä aikavälillä.

Lausunto
VD/1586/03.00.00/2016
2.3.2016

Vantaan kaupungin lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi vuokratalojen rakentamislainojen lyhytaikaisesta korkotuesta:

Yleistä

Vantaan kaupungin kannalta on oleellista, että asuntopoliittiset ratkaisut ovat pitkäjänteisiä, joten Vantaa on pitänyt aiemmissa lausunnoissaan ja pitää edelleen tärkeänä asumisen tukijärjestelmän kokonaisuudistusta. Lakiesitys vuokratalojen rakentamislainojen lyhytaikaisesta korkotuesta on yksi tukimuoto lisää tähän kokonaisuuteen eikä sillä voida ratkaista nykyisen tukijärjestelmän ongelmia muiden tukimuotojen osalta. Vantaa pitää tärkeänä että yksittäisen uuden tukimuodon selvittämisen sijaan, arvioidaan aina samalla kehittämistarpeita myös muun asumisen tukijärjestelmän osalta (uudistuotantoon myönnettävien valtion korkotukilainojen eri mallit, erilaiset käynnistysavustukset ja valtion täytetäkaus).

Vantaan kaupunki piti aiemmassa lausunnossaan tärkeänä, että uuden kymmenen vuoden välimallin mahdolliset vaikutukset muulle valtion tukemalle asuntotuotannolle selvitetään. Lakiesityksessä on arvioitu vaikutuksia talouteen, viranomaisten toimintaan ja yhteiskuntaan (asukkaat, asuntomarkkinat), mutta mukana ei ole arviota vaikutuksista muihin valtion tuotantotukiin. Vantaa pitää lakiehdotuksen vaikutusten arviointia riittämättömänä erityisesti pitkällä korkotuella (40 vuoden korkotukimalli) toteutettavan vuokra-asuntotuotannon ja asumisoikeustuotannon osalta. Lakiesityksen perusteluissa lyhytaikaista korkotukea verrataan useissa kohdin pitkään korkotukeen ja sen perusteella saa vaikutelman, ettei pitkä korkotuki nykyisillä ehdoillaan kykene vastaamaan toimijoiden tarpeisiin, joka myös useissa selvityksissä on tullut esille. Vantaan kaupunki edellyttää, että lakiesityksen jatkovalmistelussa täydennetään vaikutusten arviointia näiltä osin ja tehdään lisäksi koelaskelmia lyhyellä korkotukimallilla tuotetun kohteen vuokratasosta, jotta voidaan vakuuttaa mallin kohtuuhintaisuudesta.

Valtion asumisen tuotantotukien näkökulmasta oleellista on annettavan valtion tuen ja rajoitusten suhde, jotka tulee aina mitoittaa kyseessä olevaan ajanjaksoon ja suhteessa pidemmän ajanjakson tukimuotoihin. Lyhyen korkotuen lakiesityksen kanssa samanaikaisesti valmistelussa on ollut myös lakiesitys valtion tukemaa vuokra-asuntotuotantoa koskevan yleishyödyllisyyslainsäädännön muuttamisesta. Vantaan kaupunki antaa tästä lakiesityksestä erillisen lausunnon, mutta lakiesityksen perusteella pitkän korkotuen (40 vuoden korkotukimalli) ehtoja heikennetään edelleen. Näiden kahden lakiesityksen perusteella näyttää siltä, että vähemmän rajoituksia sisältävään lyhyeen korkotukimalliin sisältyy enemmän valtion tukea kuin pitkään korkotukimalliin. Vantaan kaupungin mielestä tilanne on kestävä ja pitkän korkotuen ehtoja on syytä kehittää edelleen vastaamaan pitkiä rajoitusaikoja siten, että se säilyttää pitkällä aikavälillä houkuttelevuutensa toimijoiden näkökulmasta suhteessa lyhyen korkotukeen.

Vantaan kaupungin näkemyksen mukaan vaarana on edelleen se, että lyhytaikainen korkotuki ei lisääkään asuntotuotantoa, vaan vähentää tuotantoa muiden rahoitusmallien, erityisesti pitkän korkotuen, osalta. Keskeistä lakiesityksen vaikutusten osalta muuhun asuntotuotantoon on lyhyen korkotuen vuokratalohankkeiden hyväksyttävien tonttikustannusten suuruus, joka ei käy lakiesityksestä tai siihen liittyvästä asetuksesta ilmi. Vantaan kaupungin näkemyksen mukaan lyhytaikaisen korkotuen tuotannossa ei

voida soveltaa ARA:n hyväksymiä enimmäistonttihintoja sellaisenaan, koska kyseisiä hintoja käytetään pitkällä korkotuella toteutettavien asuntokohteiden osalta, joissa julkisen tuen osuuden tulee olla suurempi erityisesti pidemmästä rajoitusajasta johtuen. Vantaan kaupungin käsitys on, että tontin luovutushinnan tai vuokratason määrittelyssä voidaan käyttää pohjana ARA:n hyväksymiä enimmäistonttihintoja ja nostaa niitä 10-20 prosentilla.

Lyhyen korkotukimallin alueellinen kohdentaminen, lainansaaja, lainan suuruus ja omavastuukorko

Lakiesityksen mukaisesti uusi lyhyen korkotuen malli suunnataan suuriin kasvukeskuksiin (erityisesti pääkaupunkiseudulle), joissa on pitkäaikaista vuokra-asutuskysyntää. Uutta lyhytaikaista korkotukilainaa olisi lakiesityksen mukaisesti mahdollista saada vain ns. tavallisten vuokra-asuntojen uudisrakentamiseen. Lisäksi sillä voitaisiin rahoittaa myös täydennysrakentamishankkeita, joissa käyttötarkoituksen muutoksella olemassa oleviin tiloihin tehdään uusia vuokra-asuntoja. Samalla tontilla sijaitsevan vanhan rakennuksen kohtuulliset purkukustannukset voitaisiin täydennysrakentamishankkeissa sisällyttää korkotukilainoitettaviin kustannuksiin. Lakiesitys lyhyestä korkotuesta ei sisällä yleishyödyllisyyssäännöksiä toimijoille. Korkotukilainan saajina voisivat olla tavalliset kiinteistö-osaakeyhtiöt, joiden ainoana toimialana on uudella tukimallilla rahoitettujen asuntojen rakennuttaminen, omistaminen ja vuokraaminen, tai tällaisen kiinteistöosaakeyhtiön omistamat asunto-osaakeyhtiöt tai keskinäiset kiinteistöosaakeyhtiöt. Lainansaajayhtiön omistajana ei kuitenkaan saa olla luonnollinen henkilö. ARA tarkastaisi edellytysten täyttymisen jokaisen hakijan kohdalla erikseen ja hyväksyisi yhtiön korkotukilainan saajaksi, jos edellytykset täyttyvät.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä lakiesityksessä esitettyä lyhyen korkotukilainan kohdentamista suuriin kasvukeskuksiin ja erityisesti pääkaupunkiseudulle sekä vuokra-asuntojen uudistuotantoon ja täydennysrakentamisen edistämiseen uusien vuokra-asuntojen rakentamiseksi käyttötarkoitusta muuttamalla. Myös yleishyödyllisyydestä luopuminen ja ehdot lainansaajalle ovat lakiesityksessä onnistuneet ja periaatteessa mikä tahansa yhteisö voisi perustaa lyhytaikaista korkotukilainaa saavan kiinteistöosaakeyhtiön.

Uudella tukimallilla rahoitettavia asuntoja koskevat käyttö- ja luovutusrajoitukset kestäisivät kymmenen vuotta lainan hyväksymisestä korkotukilainaksi. Hyväksyttävän korkotukilainan suuruus olisi vähintään 80 ja enintään 95 prosenttia hankkeen hyväksytyistä rakentamiskustannuksista ja lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu korkotukilainan koroista olisi lakiesitykseen liittyvän asetusehdotuksen mukaan 2,5 prosenttia. Jos lainasta perittävä vuotuinen korko ylittäisi perusomavastuun määrän, ylimenevästä osasta maksettaisiin korkotukina vuosittain 75 prosenttia enintään kymmenen vuotta. Uudessa tukimallissa korkotukilainaa olisi lyhennettävä huomattavasti nopeammin kuin nykyisessä 40 vuoden korkotukimallissa (pitkä korkotuki). ARA voisi hakemuksesta pidentää laina-aikaa 10 vuodella enintään kaksi kertaa, joten lakiesityksellä mahdollistettaisiin myös sellaisten toimijoiden tulo markkinoille, joilla olisi vaikeuksia hankkia kohteelle riittävää uudelleenrahoitusta vapailta markkinoilta 10 vuoden jälkeen.

Vantaan kaupungin näkemyksen mukaan lakiesitys on hyväksyttävän korkotukilainan suuruuden osalta onnistunut ja kannatettava. Myös 2,5 prosentin perusomavastuu korkotukilainan koroista on hyvä ja optio laina-ajan pidentämismahdollisuudesta kannatettava. Tähän kymmenen vuoden jälkeiseen mahdolliseen

jälleenrahoituksen järjestämisongelmaan myös Vantaan kaupunki kiinnitti aikaisemmassa lausunnossaan huomiota ja lakiesityksessä se on onnistuneesti ratkaistu.

Asuntojen käytön ja luovutuksen rajoittaminen, vuokran määräytyminen ja omistajalle maksettava tuotto

Korkotukilainoitettujen asuntojen käyttöön ja luovutukseen liittyisi lakiesityksen mukaisesti kohdekohtaisia rajoituksia: asunnot olisi pidettävä rajoitusajan vuokra-asuntokäytössä ja kohteen tarkka alkuvuokra vahvistettaisiin vuokranantajaa sitovasti samalla päätöksellä, jolla ARA hyväksyy lainan korkotukilainaksi. Alkuvuokran määrittely tapahtuisi omakustannusperiaatteen kaltaisesti ja sitä hyväksyttäessä vahvistettaisiin myös korjauksiin varautumisen enimmäismäärä (esityksenä enintään kolme kymmenestuhannesosaa hankkeen hyväksytystä hankinta-arvosta laskettuna neliometriä kohti kuukaudessa) ja omistajan omarahoitusosuudelle vuokrissa perittävä korko (esityksenä enintään kuusi prosenttia). Näiden määrien suuruudesta säädettäisiin tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Hyväksyttyä alkuvuokraa voitaisiin tarkistaa vuosittain enintään elinkustannusindeksin vuotuisella muutoksella lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä. Jos lainansaaja jatkaisi asuntojen vuokraamista korkotukilainoitettuna kohteena kymmenen vuoden jälkeen korkotukilainan hyväksymisestä, alkuvuokran määräytyminen tulisi tarkistaa ja hyväksyttävä uudelleen ARA:ssa.

Vantaan kaupunki pitää hyvänä sitä, että alkuvuokra määritellään omakustannusperiaatteen kaltaisesti ja samalla vahvistetaan korjauksiin varautumisen enimmäismäärä. Aiemmassa lausunnossaan Vantaa on ilmaissut huolen alkuvuokran mahdollisesta korottamisesta nopeasti, mikäli vuokran korotuksia ei rajoiteta. Lakiesityksen ehdotus vuokran tarkistuksen rajoittamisesta on onnistunut, koska se ilmaisee selkeästi vuokrankorotuksen enimmäismäärän ja jättää samalla toimijoille vuokrankorotukseen tarvittavaa joustoa. Alkuvuokran määräytymisen tarkistaminen kymmenen vuoden jälkeen on myös hyvä ratkaisu.

Lakiesityksen mukaisesti lyhyessä korkotukimallissa tuotontuloutuksen rajoitus on säädetty kohdekohtaiseksi, koska lakiesitys ei sisällä yleishyödyllisyyssäädöksiä. Tämä omistajalle maksettava tuotto olisi enintään sen tuoton suuruinen, joka asukkaiden vuokrissa voidaan omarahoitusosuudelle periä. Tuotontuloutuksen enimmäismäärästä säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella (esityksenä sama kuusi prosenttia kuin omistajan omarahoitusosuudelle maksettava korko). Vuokrien taseus ei olisi uudessa korkotukimallissa mahdollista eri lainoituskohdeiden kesken, koska alkuvuokrien sääntely ja tuotontuloutuksen sääntely ovat kohdekohtaisia. Taseusmahdollisuus murentaisi lakiesityksen perustelujen mukaan koko kohdekohtaisen korkotukimallin tarkoituksen sallimalla varojen siirtelyn kohteesta toiseen. Myös järjestelmän tehokas valvonta olisi tällöin käytännössä erittäin vaikeaa.

Vantaan kaupungin näkemys on, että verrattuna pitkässä korkotukimallissa käytössä olevaan omarahoitusosuudelle maksettavaan korkoon (neljä prosenttia) ja valmisteilla olevassa kyseistä mallia koskevassa lakiesityksessä ehdotettuun tuotontuloutuksen enimmäismäärään (neljä prosenttia) lyhyen korkotuen vastaavat prosentit (kuusi prosenttia) ovat kannustavia. Vantaan kaupunki pitää välttämättömänä, että enemmän rajoituksia sisältävän pitkän korkotukimallin on oltava myös tuen määrän osalta lyhyttä korkotukea selvästi parempi. Vuokrien tasaamisen osalta Vantaan kaupunki on aiemmin esittänyt, että se olisi mahdollista saman tukiryhmän sisällä, vaikka kohteet toteutettaisiinkin yleishyödyllisyyden ulkopuolelle

kohdekohtaisin rajoituksin. Vantaan kaupunki pitää edelleen tärkeänä, että vuokrien tasaus mahdollistettaisiin saman tukiryhmän sisällä, koska se takaisi kohdekohtaista vuokraa paremmin vuokrien kohtuullisuuden ja tasaisen kehityksen sekä asukkaiden tasapuolisemman kohtelun.

Asukasvalinta ja tuloraja

Lyhyellä korkotuella lainoitettujen asuntojen asukkaiksi voitaisiin lakiesityksen mukaisesti valita Suomen kansalaisia tai heihin rinnastettavia henkilöitä. Asunnot on tarkoitettu pieni- ja keskituloisille asunnonhakijoille eli lähtökohtaisesti hieman parempituloisille henkilöille kuin nykyisen korkotukimallin asunnot. Asukasvalintasäännökset ovat uudessa mallissa lievemmat kuin pitkässä korkotukimallissa. Hakijoita ei asetettaisi etusijajärjestykseen tulojen määrän perusteella, vaan käytössä olisi ainoastaan tulojen yläraja, joka olisi sama kuin pitkässä korkotukimallissa. Tuloraja (X euroa kuukaudessa yhden hengen osalta) annetaan erillisellä valtioneuvoston asetuksella eikä sitä ole vielä tiedossa.

Vantaan kaupunki on aiemmassa lausunnossaan luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi asukkaiden valinnasta arava- ja korkotukivuokra-asuntoihin annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (KH 2.11.2015) vastustanut ja vastustaa edelleen tulorajojen käyttöönottoa ARA -vuokra-asuntojen asukasvalinnassa ja asunnonvaihtotilanteissa. Erityisesti liian alhaisiksi säädetty tulorajat heikentäisivät ARA -vuokra-asuntojen asukasrakennetta suurimmissa kaupungeissa ja johtaisivat väistämättä asuinalueiden välisten erojen kasvuun ja segregaaation lisääntymiseen. Vantaan kaupunki haluaa painottaa, että nykyisten voimassaolevien asukasvalintaa koskevien lakien ja asetusten puitteissa voidaan parhaiten kohdentaa ARA -vuokra-asuntoja niitä eniten tarvitseville henkilöille, pitää talojen asukasrakenne monipuolisena sekä varmistaa asuinalueiden sosiaalinen eheys.

Mikäli tulorajoihin kuitenkin päädytään, Vantaan kaupunki pitää erittäin tärkeänä, että sekä pitkän että lyhyen korkotukimallin asuntoihin valtioneuvoston asetuksella säädettävä tuloraja on riittävän korkea. Aiemmassa luonnoksessa valtioneuvoston asetukseksi asukkaaksi valitsemisen edellytyksenä ARA -vuokra-asuntoon oli seuraava: ”yhden hengen ruokakunnan tulot eivät ylitä 3 540 euroa. Jos ruokakuntaan kuuluu enemmän kuin yksi aikuinen, kunkin aikuisen osalta tulorajaan lisätään 2 480 euroa. Ensimmäisestä lapsesta tehdään tulorajaan lisäyksenä 650 euroa ja kustakin seuraavasta lapsesta 600 euroa”. Asukasvalinnassa on ehdottomasti säilytettävä mahdollisuus sosiaalisesti tasapainoisen asukasrakenteen varmistamiseen. Lyhyen korkotuen vuokra-asuntojen pitää olla kohdennettavissa erityisesti pieni- ja keskituloisille työssäkäyville henkilöille, jotka ovat nykyisin vuokra-asuntomarkkinoilla heikossa asemassa. Saman tulorajan käyttäminen sekä pitkän korkotuen että lyhyen korkotuen vuokra-asunnoissa ei ole lähtökohtaisesti hyvä ratkaisu, koska jo lakiesityksen perusteluissa todetaan, että lyhyen korkotuen vuokra-asunnot on tarkoitettu hieman parempituloisille henkilöille kuin nykyisen korkotukimallin (pitkä korkotuki) asunnot.

Seuraamusmaksu

Lakiesityksen mukaisesti uudessa korkotukimallissa ARA voisi määrätä lainansaajalle seuraamusmaksun, jos lainansaaja olisi antanut ARA:lle vääriä tai puutteellisia tietoja, käyttänyt korkotukilainaa muuhun

tarkoitukseen kuin asuntojen rakentamiseen taikka rikkonut asukasvalintaa, vuokranmäärittystä tai tuotontuloutusta koskevia säännöksiä. Seuraamusmaksu olisi suuruudeltaan yksi prosentti korkotukilainan määrästä rakennuskustannusindeksillä tarkistettuna ja sitä perittäisiin jokaiselta kuukaudelta, jolloin lainansaaja on toiminut säännösten vastaisesti tai ei ole oikaissut antamia virheellisiä tai puutteellisia tietoja. Myös korkotuen lakkauttaminen ja takaisinperintä olisi mahdollista määrätä samoista asioista kuin seuraamusmaksu.

Vantaan kaupunki kannattaa seuraamusmaksun käyttöönottoa uudessa korkotukimallissa.

Kunnan kuuleminen korkotukilainan hyväksymisessä

Lakiesityksen mukaisesti ARA päättäisi lainojen hyväksymisestä korkotukilainaksi samalla tavoin kuin nykyisessä pitkässä korkotukimallissa. Ennen lyhyen korkotukilainan hyväksymistä koskevan päätöksen tekemistä ARA:n olisi kuultava hakemuksen kohteena olevan vuokratalon sijaintikuntaa. Tällä tavoin varmistettaisiin korkotukilainoitettavan kohteen tarpeellisuus kunnan asuntotilanne huomioon ottaen ja muiden hankkeen hyväksymisen kannalta merkityksellisten seikkojen tuleminen ARA:n tietoon. Lyhytaikaisen korkotukilainan hyväksyminen ei siis edellyttäisi kunnan puolta vuokratalohankkeelle. Lakiesityksen perusteluissa todetaan, että ARA voisi vain poikkeuksellisesti hyväksyä korkotukilainoitettavaksi sellaisen kohteen, jonka toteuttamista kunta antamassaan lausunnossa vastustaa.

Vantaan kaupunki painottaa, että toimivan ja kannustavan tuotantotukijärjestelmän lisäksi kuntien harjoittama asunto- ja maapolitiikka on keskeistä kohtuuhintaisen asuntotuotannon lisäämiseksi ja asuinalueiden sosiaalisen eheyden varmistamiseksi. Kunnat voivat oman tontinluovutuksen ja maankäytösopimusten kautta ohjata tuetun tuotannon sijoittumista alueellaan ja pyrkiä varmistamaan alueiden sosiaalisen eheyden toteutumista. Erityisesti valtion tukeman asuntotuotannon sijoittumista on harkittava huolella. Tästä syystä Vantaan kaupunki on pitänyt aiemmassa lausunnossaan tärkeänä, että myös lyhyen korkotuen asuntokohteiden toteutumisen ehtona on kunnan puolto kyseiselle vuokratalohankkeelle.

Vantaan kaupunki edellyttää, että lakiesitykseen lisätään kohta kunnan puollosta samaan tapaan kuin pitkässä korkotukimallissa. Lakiesityksen pykälään kahdeksan kirjattu "on kuultava vuokratalon sijaintikuntaa" ei ole riittävä eikä se takaa sitä, että ARA voisi vain poikkeuksellisesti hyväksyä sellaisen lyhyen korkotuen vuokratalohankkeen, jota kunta lausunnossaan vastustaa.